

ПИТАННЯ ЩОДО ДОЦІЛЬНОСТІ МЕТАМОВИ СТОСОВНО ЕКОЛОГІЧНОЇ ФУТУРОЛОГІЇ. МОДЕЛЮВАННЯ ТА ПЕРЕДБАЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПЕРСПЕКТИВ

Годзь Н.Б.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Багато сучасних досліджень аналізуючи стан розвитку та функціонування суспільства і технологій в першу чергу виводить необхідність переосагнення здобутків цивілізації, їх аксіологічних вимірів. Дослідники наголошують на необхідності виведення нового світогляду, який би задовольнив головну потребу – потребу виживання як людини, так й природи у сучасному посттехнологічному просторі. К.М. Петров, О.Є Висоцька, С.Д. Хайтун, розглядають питання взаємозв'язку екології і людини, проблеми етики взаємодії суспільства з природою, феномен людини. На наш погляд, проблема постає не стільки в потребі формування «нового світогляду», як в першу чергу формування простору «доцільного майбутнього», яке у свою чергу мусить розподілятися на ближнє майбутнє та «перспективне» майбутнє. Поряд з цим питанням нам слід ближче підійти до аналізу причин сучасних проблем та критичного аналізу доцільності «стратегічної мети» яку продукує та продовжує продукувати суспільство потреб. Ми пропонуємо ввести до наукового обороту поняття «екологічна футурологія», над яким працюємо певний проміжок часу. Це поняття виникло під час філософського аналізу екологічних питань, та саме питань предмету «сучасна екологія», воно є продовженням розвитку авторського спецкурсу «Філософські проблеми екології». Саме у екологічній футурології міститься розуміння «нового світогляду», але поняття «новий світогляд» також потребує додаткового семантичного аналізу. Ми вважаємо за потрібне ввести два рівня розуміння – «новий»: в першу чергу, як переосагнення здобутків світової культури, науки та техніки (в такому разі це прийняття найкращого у попередніх розмислах, які аж ніяк не є застарілими, а лише забутими, або перетрансформованими до невпізнання) та «нового» яке є дійсно якісним кроком на наступному щаблі еволюційної епістемології. Ідеї, які закладені Г. Вежбицькою та її попередниками, а саме зіставлення культур за допомогою лексики та прагматики, зіставлення розуміння концептів у різних мовах у різний час можуть зменшити комунікаційні «збої», при яких ми не розуміємо одне одного.